

bjerg) søger efter Emner for at kunne brede sig timevis ved Afslutningen af denne Forhandling. Det ærede Medlem vilde vel ellers ikke være vendt tilbage til 2den Behandling for at kunne oplæse de vidtløftige Citater af Rigsdagstidenden. Jeg skal ikke lede det ærede Medlem i Fristelse — Fristelsen synes at være stor nok endda. Jeg ønsker blot at sige, at naar jeg før nævnte som mit Haab, at til sin Tid, om 6 Aar, vil denne Lov falde bort af sig selv, og Modstanderne af Legemsstraf være de stærkeste, mener jeg dermed — jeg tror ogsaa, jeg sagde det —, at selv om Forholdet mellem de forskellige Opfattelser er det samme som nu, vil det ikke lykkes dem paa den anden Side at tvinge de nu frafaldne Bestemmelser om Legemsstraf for Børn og unge Mennesker igennem paa ny, medens det vil være lettere for Legemsstraffens Modstandere at komme bort fra den Bestemmelse om Pryglestraf, som her indføres. Jeg ønskede blot at sige, at det var min Mening. Jeg tror, som sagt, ogsaa, at jeg udtalte det, men skulde jeg have været lidt for kortfattet paa dette Punkt, skal det her være sagt noget fyldigere. Naar det ærede Medlem spørger, hvordan jeg nu kan stemme for Forslaget, uagtet jeg i Gaar ikke stemte over Ændringsforslaget, skal jeg blot henvise til, hvad jeg før i saa Henseende sagde. Jeg tror, mine Udtalelser vare tydelige nok.

Jeg skal sluttelig kun gentage min Anbefaling for at stemme for Forslagets Vedtagelse.

Borgbjerg: Til det ærede Medlem, der nu talte, vil jeg kun sige, at det forekommer mig, at hans Udtalelse før i al dens Korthed var betydelig klarere end denne mere udførlige Udvikling.

Til det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) vil jeg sige, at jeg fuldt ud erkender, at hans Forklaring er fyldestgørende. Jeg beder det ærede Medlem ikke tage mig fortrydeligt op, at jeg fremkom med den lille uskyldige Bemærkning, som jeg ikke lagde nogen Vægt paa. Jeg blev glad under hans Udtalelse, thi jeg tænkte mig: Det er godt, saa have vi her en Meningsfælle mere, saa have vi her een plus de 50. Det troede jeg lige til hen imod Slutningen, da jeg til min store Overraskelse fik at vide, at det ærede Medlem stod paa den anden Side og tilhørte de 54. Det gjorde mig oprigtig ondt. Jeg havde ikke tænkt mig, at det ærede Medlem, der er en saa staalsat Ka-

rakter og altid har staaet paa sine gamle Standpunkter, nu kunde forlade det Standpunkt, som var Folketingets saa godt som enstemmige, og i alt Fald det ærede Medlems i 1897, altsaa for, kun 6—7 Aar siden. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem, naar vi komme over i Ribe-Kredsen, maaske med den omtalte Busenfreund, og tage en lille Omgang paa gamle Standpunkter og ny, vil kunne klare sine gamle og ny Standpunkter i denne Sag saa helt tilfredsstillende. Har dette lille Sammenstød ikke ført andet med sig, har det dog medført det Gode, at baade vi og Omverdenen have faaet at vide, hvor det ærede Medlem staar i denne Sag, og det er jo altid godt, naar man staar i Kamp, at kende baade sine Venner og sine Fjender.

Sabroe: Der er under Sagens tidligere Forhandlinger udtalt en Beklagelse over, at der er sagt saa meget, og at man har gentaget sig saa ofte. Meget nyt kan jo det enkelte Medlem ikke byde paa, thi hvad vi her kunne sige, er jo mere eller mindre, hvad vi have læst os til, og hvad vi have erfaret i det praktiske Liv, og det falder som Regel sammen med, hvad mange andre Medlemmer have kunnet erfare og slutte sig til. Dog synes jeg, at denne Forhandling, saavel 1ste, 2den som nu denne 3die Behandling i ethvert Tilfælde har bidraget til at skaffe Klarhed over de mange Spørgsmaal, der staa i Forbindelse med dette Lovforslag, der er vedtaget med en kneben Majoritet ved 2den Behandling, og som vel nok vil blive vedtaget ved 3die Behandling, men hvis Skæbne vist i øvrigt vil blive meget krank. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) i, at det ikke er sikkert, at dette Lovforslag vil blive gennemført. Jeg har, det tilstaar jeg, saa stor en Tillid til den danske Arbejderbefolkning, og navnlig til den organiserede Del af samme, jeg har saa stor Tillid til de bedste af Overklassen, til dem, der have Ordet i Digtning, i Videnskab og Retspleje, og jeg har saa stor Tillid til den bedste Del af vor Bondestand. Denne Bondestand staar ikke tilbage for de andre Stænder i Humanitet og Forstaaelse af de Spørgsmaal, der ligge til Grund for det foreliggende Lovforslag. Ja, jeg vil endog vove den Paastand, at der inden for vor Bondestand tidligere har været en endnu større Humanitetsfølelse over for de Retskrav, der ere rejste fra de smaa, fra de fattiges og ulykkelige Side, end i Bor-